

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sortes, Qvibvs, Ne Temere Cadant, Temperandis; Vel, Si
Temere Dvcvntvr, Castigandis, Divini Ivdicii Æqvitas
Semper Adest**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1645

Index Capitvm Et Paragraprorvm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52306)

INDEX CAPITVM,

I N D E X
CAPITVM ET PARAGRA-
P R O R V M.

C A P V T. I.

- De varietate sortium & sortientiū, pag. 1.
- §. 1. *Sortium descriptio & genera. ibidem.*
- §. 2. *Regum eligendorum, urbium oppugnandarum, aliorumque negotiorum sorte suscipiendorum alij modi.* 3.
- §. 3. *Quinam homines, aut quae gentes sortes usurparint? siue apud profanos, siue apud sacros scriptores? idq; siue licite, siue illicite.* 5.
- §. 4. *Multos pios, pie imitatos esse factum Apostolorum Matthiam sorte eligentium: & cur Apostoli Matthiam elegerint sorte?* 8.
- §. 5. *S. Basilius de vita duce sollicitus, Euangelij de venditione bonorum, velut sortiaria lectione, ad perfectionem directus.* 9.
- §. 6. *S. Augustinus fluctuans, fortuita apertione Epistolarum S. Pauli, & S. Antonij Euangelij lectione impronisa conuersi.* 11.
- §. 7. *S. Ignatius Loyola, itidem inopinata librorum lectione, ad meliora ductus.* 14.
- §. 8. *Menstruorum sanctorū sortitio à B. Francisco Borgia primò in societatem Iesu, inde in sodalitates Marianas introducta.* 15.
- §. 9.

ET PARAGRAPHORVM.

- §. 9. Candela diutiùs ardentis sorte primus A-
ragonum rex Iacobus est appellatus; quem
pium modum impie & superstiosè imitan-
tur anicula, in diuturniore prolium vita di-
uinanda. 16.
- §. 10. Apostolorum patrocinium sortiendi ex-
emplum & antiquitas in S. Andrea Aposto-
lo, repudiato quidem, & tamen propitio. 18.
- §. 11. S. Elisabetha in S. Ioanne Apostolo, &
aliorum in alijs Apostolis, patronorum loco,
sortiendis, modi. 21.
- §. 12. Sors à cantu fortuito, atq; à cerua, &
belli, & vadi, diuinitus Clodoneo data. 22.
- §. 13. Sors viae capta, per ceruum à S. Ita, mu-
lam à S. Ignatio Loyola; sicut & Balaam
ab asina monitus, & Philisthai à vaccis ar-
cam trahentibus eruditi. 24.
- §. 14. S. Bennonis, & S. Mauriliy prodigio-
sus reditus, sorte & indicio clauium reperta-
rum. 27.

C A P V T. II.

Quænam exploratio diuinæ voluntatis, per
fortes, aut quæ fors sit licita? pag. 37.

- §. 1. Etsi non semper illicita, periculosa tamen
sortitio. ibidem
- §. 2. Industrias quasdam, sortium instar, ad-
hibitas aut adhiberi solitas, non esse damnan-

M S dae

INDEX CAPITVM,

das, si quidem, sine malo dolo, aut malo fine, adhibeantur. ibidem

- §. 3. *Non omnes sortes damnandas, ne multos Sanctos, immo Deum ipsum damnemus. 40.*
- §. 4. *Sortes, iussu diuino, meritò usurpatas. Et earum exempla è veteri lege. 41.*
- §. 5. *Sortes etiam diuino instinctu monstratas rectè usurpari, sitamen rectè examinentur; exemplo S. Augustini, apertione libri, Dei voluntatem discantis. 44.*
- §. 6. *S. Franciscus, sorte usus, ut sciret, quid Deo gratissimum exhibere posset. Et qualis ea fors fuerit? 46.*
- §. 7. *Sortes magni momenti, non sine necessitate adhibenda. Et quando ijs, in selectu personarum, usus S. Augustinus, quando S. Ignatius Loyola? 47.*
- §. 8. *Non sine debita reuerentia, aut precibus adhibenda sortes. 48.*
- §. 9. *S. Basilium, Augustinum, Franciscum, ante sortes, orasse, & de Francisci Caietani, per sortes, vocatione ad societate FESV 51.*
- §. 10. *Libri apertione, velut ominata sorte, se consolatur S. Gregorius Turonensis. 54.*
- §. 11. *SS. Menstruorum sortitione multos utiliter moneri, de moribus emendandis; aut quod mortem in procinctu habeant, quam*
sub-

ET PARAGRAPHORVM.

*subesse non arbitrarentur. Et cautela circa
menstruorum Sanctorum abusum.* 55.

§. 12. *Quenam sortes diuisoriae licitae sint, &
quibus conditionibus?* 62.

§. 13. *Sitne licitus ille contractus sortis, qui
vulgo Fortuna vrna solet appellari?* 65.

C A P V T. III.

*Quàm peruersè Deum in Sortibus imitetur,
Dei simus Cacodæmon?* pag. 67.

§. 1. *In sortibus magna cautela opus.* ibidem.

§. 2. *Sortes non idcirco imitandas, quia veteri
testamento, aut à quibusdam Sanctis fuerunt
usurpatae.* 68.

§. 3. *Illicitas esse, in nouo Testamento, sortes,
quibus, sine peculiari Dei dispensatione, aut
instinctu, res occulta, futuraq; vitiosè in-
dagantur.* 69.

§. 4. *Sortem, in dubio iuris, non facti, & si-
ne prauidicio tertij, esse adhibendam.* 71.

§. 5. *Sortem consultoriam etiam olim rariùs
adhibitam, quam diuisoriam; nunc maxi-
mè esse cauendam.* 72.

§. 6. *Sortiendi varia genera, implicitum cum
cacodæmone pactum inuoluentia, & hinc il-
licita.* 74.

§. 7. *Quantus, in virga sortibus, Dei simius
sit Cacodæmon?* 77.

§. 8.

INDEX CAPITVM,

- §. 8. *E nominibus, aut libris sortes diuinatoria quam vana quamq; impia sint, & à quibus magnatibus usurpata?* 78.
- §. 9. *Quid apud Iudeos, Ephod, Sacerdotale, stola hieratica, epomis, diplois, Rationale, Urim & Thummim fuerint, in quibus Dominum consulebant?* 82.
- §. 10. *Gemma miraculosa, inter nocentem & innocentem, vel obscuritate, vel claritate, discrimen inspiciendum præbens.* 84.
- §. 11. *Acherontica simia speculorum sortes imitata, quam in grandia pericula stolidos mortales coniciat?* 86.
- §. 12. *Sortibus diabolicis subinde homines vera cognoscere, ut postea falsis magis credant: eosdemq; si è multis falsissimis coniecturis, tantum una verum attingat, illã iactare, mendacijsq; reliquis omnibus veniam dare.* 91.
- §. 13. *Deum, in pœnam superstitionis, subinde permittere, ut superstitiosus fiat, sicut crediderunt.* 93.

C A P V T. IV.

- An Deus aliquorũ innocentiam, vel iustitiam declaret, qui aduersarios suos ad vallem Iosaphat citant, aut qui ad diuinum iudicium prouocant?* 95.
- §. 1. *Ad iudicium Dei prouocantium diuersa sortes. ibidem* §. 2.

ET PARAGRAPHORVM.

- §. 2. *Causse, ob quas ad Deum summè oppres-*
si, licite possint prouocare. 96.
- §. 3. *Eorū, qui ad iudiciū Dei appellauerunt,*
è veteri Testamento exempla. 98.
- §. 4. *Novi Testamenti exempla diuinum iudi-*
cium minitantia, aut postulantia. 99.
- §. 5. *S. Stanislai Martyris, & S. Fridolini*
mortuos, ad ciuile iudicium è sepulchris vo-
cantium historia, docentes, multò magis vi-
nos posse à Sanctis ad diuinum iudicium ci-
tari. pag. 101.
- §. 6. *S. Benno Episcopus iniuriosum Marchio-*
nem ad diuinum se sistere tribunal iubet; nec
sine effectū. 103.
- §. 7. *Gualteri Burgensis, itémq, Roberti Gros-*
setest, ad diuinum iudicium Indices magnos
vocantium vindicata iniuria. 105.
- §. 8. *B. Eustachius Abbas Agrestiū calumnia-*
torem diuino conuadatus vadimonio Bea-
tum Columbanum defendit. 107.
- §. 9. *Ad diuini iudicij examen citatos meritò*
compauescere, & emendari debere, nec ride-
re citationem, aut citantes. exemplo Hanno-
nia Comitiss, & Hibernia Proregis. 108.
- §. 10. *Adolescentem vi è religione rapiens, à In-*
dice negligente & iniusto non damnatus, ad
diuina iustitia sententiam euocatus, risum
ama-

INDEX CAPITVM;

amarum amara morte luit. 112.

§. 11. *Voluisse quidē Deum ordinariē hominibus futura esse incertā; saepe tamen etiā profuisse; ut de hora mortis certiores redderētur.* 114.

§. 12. *Menuercum Episcopum iudicium Dei intentantem videns in iudicium rapitur: Burchardus Episcopus, & Mehingerus abbas arbitrium litis de decimis; ad Deum secum afferant, subita morte extincti.* 117.

C A P V T. V.

An etiam se mutuò amantium, simulq; mori orantium preces licitæ, & quando illæ; sicut & citationes supra dictæ exaudiantur, vel non exaudiantur? 119.

§. 1. *Heriberto Eremita Cuthbertus, ex amore, secum mori impetrat. ibidem.*

§. 2. *Cur aliquis sibi, & quando possit; vel non possit, mortem ex amore desiderare?* 121.

§. 3. *Mortem vita fuisse gratiorem testati sunt unus à Mutio abbate, & alter à S. Fortunato Episcopo in vitam reuocatus.* 124.

§. 4. *Nulli iniuriam fieri, si ad mortalem vitam reuocetur; cū id ei prodesse possit.* 126.

§. 5. *Posse quidem unum pro alterius, ad meliorem, vitam, transitu orare; sed hīc cautelā opus esse.* 127.

§. 6. *Qui alios ad diuinam tribunal citant, id*
ex

ET PARAGRAPHORVM.

ex odio aut vindicta facere non debere. 128.

- §. 7. *Ab innocentibus, & sibi nihil conscijs, non esse metuendas eiusmodi desperatorum citationes. 129.*

C A P. VI.

Ob eiusmodi citationes à Deo exauditas, magno diuinorum iudiciorum metu affici debere alijs iniuriosos, cuiuscunque status aut conditionis sint. 131.

- §. 1. *Indices iniustos, meritò metuere posse, si quis, ab illis, ad supremū iudicē appellet. 131.*
- §. 2. *Dux immitis, à milite citatus, ad diuinū tribunal, dicto die, & hora, moritur. 133.*
- §. 3. *Britannie Dux à fratre interfecto citatus, ad Dei tribunal, se sistere cogitur. 134.*
- §. 4. *In hostem inimicis, ad Deum Iudicem, in ius vocatus, prescripto die, è vita atque ad Iudicem discedit. 136.*
- §. 5. *Damnatus Eques Auratus ad mortem, prouocat ad Iudicem supremum, & post se trahit damnatorem. 137.*
- §. 6. *Rex Ferdinandus inauditos damnans, exemplo suo docet, esse qui etiam reges malè indicantes indicet. 138.*
- §. 7. *Cardinales ab Episcopo, ad alterius vita iudicium venire iussi, experiuntur non ridendos esse gemitus iniuste oppressorum. 139.*
- §. 8.

INDEX CAPITVM,

- §. 8. Imperator Otho à filio ad diuinum Præ-
torem euocatus, inde sententiam accipit, un-
de ius stabat. 141
- §. 9. Eques Neapolitan⁹, contra Clementē VI.
& Philippum Pulchrum ius è calo petit. 143.
- §. 10. Ius sepe orari, contra potentes, & exo-
rari, ad certa tempora, & temporum mo-
menta. 144.
- §. 11. Innocentium orationem ita potentem esse,
ut Deo quodammodo manus iniiciat, si illi
velint iustitiæ calcatorē in ius deducere. 146.
- §. 12. Orationes iustorū, quantam, apud Deum
vim habeant, etiā in ipsius natura leges? 148.
- §. 13. Accidi multis vitam, ut contra eos iure
agant, qui in hac vita iniuria affecti sunt. 150.
- §. 14. Quinam maxime formidare debeant,
ne illis, coram Numine summo, de iure con-
currentium sit? 151
- §. 15. Infami calumnia interfectus innocens,
summo iure experitur, adesse caelestem vin-
dictam calumniam falso iurantibus. 154.
- §. 16. Metuendum illis vehementer, ne in ius
adire, apud Deum, cogantur, qui alios per
calumniam malitiāq₃ petunt. 157

C A P V T. VII.

Prouocationes ad diuinum tribunal factas;
non facile imitandas esse. 156

§. 1.

ET PARAGRAPHORVM.

- §. 1. *Non illico omnia imitanda esse, quæ de Sanctis, in impiorum terrorem, recensentur.* 159
- §. 2. *Cur lesi non facile debeant, ad diuinum tribunal, alios inuitare?* 160.
- §. 3. *Alia caussa, ob quas tutum non est, ad Superos indices appellare; etsi id per se illicitum non sit.* 162.
- §. 4. *Quando sit peccatum mortale, alium e vita hac, ad caeleste tribunal citare; & cur, etiam extra casus eiusmodi, sit abstinendum? quidq; earum loco usurpandū?* 163.
- §. 5. *SS. Scripturae intempestiuis appellationibus obnunciantes.* 164.
- §. 6. *Vindicandi animus, qui non necessarijs apellationibus inesse potest, SS. litteris aduersus.* 166.
- §. 7. *Vindicta cupiditas, quæ appellationibus eiusmodi facile interuenit, Dei exemplo contraria est.* 167.
- §. 8. *Quàm sit à Sanctorū exemplis alienum, iniustis vindicijs ac sacramentis alijs iudicium Dei petere?* 169
- §. 9. *Peccato proximum esse, si non est in peccato, quisquis eiusmodi iudicijs vult peccatum, in altero, sine iusta caussa, vindicari.* 170.
- §. 10. *Etsi vindictam innocentes nō petant, non*

N

tamē

INDEX CAPITŪM,

tamen idcirco securos esse oportere innocentium oppressores. 172.

§. 11. Iniurijs ipsis vindictam de celo postulantibus, Deum vindicem habere illum, qui, exemplo Sidonij Apollinaris, vindictam nullam expetit. 173

§. 12. Exemplo Nantini, multos, etiam non citatos, in hac vita, ad tribunal tamen Dei, vel à mortuis citari. 278.

§. 13. Sine cura esse posse iniuste vexatos, etiamsi aduersarios suos in ius secum ire diuinum non iubeant, in hac vita. 181.

§. 14. Sine cura esse non posse iniuste vexantes, etiamsi iniuste vexati, eos in hac vita, non iubeant secum in ius diuinum ambulare. 182.

INDEX